

Βάσια Βατινέλ

Τρία ποιήματα

I 'Ακούστε

τά εξώθυρα άλογα
καθώς χτυπούν τήν προκυμαία.

Μέσα στό δάσος

μιά άψή φυγή

δνειρα ύμνων καί τραγουδιών

φορεσιές άνθέων

άδηλοι άσπασμοί.

Ή ωρα τελειώνει

στό βάθος

μιάς πηγής

μακριά

ήχηρά

Θανάτια.

II Οί ήσυχίες άγκυροβολούσαν στά στήθια τους Τυλίχτηκε τό φίλμ τής νυχτερινής εκμετάλλευσης Ίσκιιο παρακαλούν τό φώς ν' άνάψει τό βήμα τους

Φτερά περιμένουν τήν εκκίνηση

Τύμπανα τήν εκπόρθηση κάποιου άγνωρου ήχου

Οί γειτονιές τοῦ ύπνου

Οί γειτονιές τοῦ πόθου

Οί γειτονιές τής τελευταίας πνοής

μύρισαν τή βαρυσήμαντη ωρα

καί περιμένουν

Τούτη ή μέρα πέρασε

ή άλλη πότε θά 'ρθει:

III Ή βρύση χύνεται.

Λαγώνες μέ μυστικά όσφρήσεων πετοῦν.

Μεμονωμένες

άμβροσοφόρες

άμετάπειστες άμετάκλητες καί άμετανόητες

άγκυρες,

Καί μετά:

Τό άχθος θερίζει

καρπούς καπνών

ιδρύοντας μιά εγκαρτέρηση

πού βαστάει αιώνες:

